

PÍSEŇ NEMILOVANÉHO

Paulu Léautaudovi

A JÁ JSEM TUTO PRAROMANCI
PĚL TISÍC DEVĚT SET A TŘI
NETUŠE ŽE MÁ LÁSKA S ŠANCÍ
FÉNIXEM STÁT SE POPATŘÍ
ZEMŘE-LI V TVÁŘ SVÉ RENESANCI

*V Londýně jednou večer v mlze
Flink podobný mé lásce div
Mě neporazil a já v hrůze
Jeho zlý pohled zachitiv
Jsem zahanben zrak sklopil pouze*

*Dal jsem se za tím lumpem On
Si hvízdal v kapsy ruce boře
Pod srázy domů ved náš hon
Jak přes zející Rudé moře
On Hebrejci já Faraon*

*Ať se jen vlny z cihel zřítí
Nebyla-li jsi milovaná*

*Já vládce Egypta jsem lítý
Jeho voj sestra za něj vdaná
Jedinou láskou nejsi-li ty*

*V zákrutu jedné ulice
V křížové palbě jejích fasád
V ranách jež mlhu barvíce
Se rděly v nářku jejích fasád
Ta žena jeho dvojnice*

*Nelidský pohled prozradil ji
Na obnaženém hrdle šrám
Opilá vyšla z krčmy v chvíli
Kdy moje smysly klam a mam
Samotné lásky pochopily*

*Když konečně po řadě let
Byl Odysseus zase doma
Poznal ho starý hafan hned
Choť nad přeslicí skláněla se
Čekajíc až se vrátí zpět*

*Šakuntálin král zjasnil líce
Když vítězstvími znavený
Zřel že má jeho žena více
Než dřív zrak touhou zamžený
S gazelím samcem laskajíc se*

*Štěstím těch králů jsem se hřál
Když přelud lásky společně s tou
do níž jsem zamilován dál
Zjitřily ženouce mou cestou
Své stíny nevěrné můj žal*

*Muka co peklu bez vás chybí
Ráj zapomnění touhou ztíš
Krále pro pocel její libý
Bědný skon proslavil by spíš
Kvůli ní svůj stín prodali by*

*Přezímoval jsem v přešlých dnech
Přijď ohřát slunce velikonoc
To srdce zmrzlejší než dech
Sebatských učedníků o moc
Míň zmučených než já z ran všech*

*Ó paměti má lodi živá
Zdali jsme dost se napluli
Vodstvy z nichž neradno pít bývá
Zdali jsme dost se toulali
Od jitřenky po šera tklivá*

*Sbohem lžilásko jejíž líc
Splývá s tou kterou dálky berou
S ženou z níž nezbylo mi nic
Před rokem v Německu s tou kterou
Neuvidím už nikdy víc*

*Mléčná dráho k níž ruce vzpínám
Ty sestro žlebů v Kanaán i
Bílých těl milenek ó rci nám
Jsme mrtví plavci lákání
Tebou vstríc jiným mlhovinám*

*Vzpomínám na jiný však z roků
Byl duben rozbřesk dne Můj hlas
O všem co rád mám zapěl sloku
A láskou se mi mužně trás
Čas lásky byl čas lásky roku*

